

Mithilamahatmyam from Brihadvishnupurana

——
बृहद्विष्णुपुराणीय मिथिलामाहात्म्यम्

——
Document Information

Text title : Mithila Mahatmyam

File name : mithilAmAhAntyam.itx

Category : misc, tIrthakShetra, sItA

Location : doc_z_misc_general

Proofread by : Mrityunjay Pandey

Latest update : July 4, 2024

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

July 4, 2024

sanskritdocuments.org

बृहद्विष्णुपुराणीय मिथिलामाहात्म्यम्

१३

मैत्रेय उवाच -

श्रुतन्त्वत्तो मयासर्वं, रजस्यं जानकीपतेः ।
अयोध्यायाश्च माहात्म्यं, तत्रावासङ्कलन्तथा ॥ १ ॥
छदानीं श्रोत्रुमिच्छामि, रामन्तत्त्व विवेकिनम् ।
जानक्यास्तत्त्व सर्व्वस्वं, यथावेदेषुवर्णितम् ॥ २ ॥

पराशर उवाच -

सीतारामात्मकं सर्व्वं सर्व्वकारणं कारणम् ।
अनयोरेकतातत्त्वं गुणतोऽप्यतोपि य ॥ ३ ॥
तत्पदं रामस्त्युक्तं जानकी भावद्विपिणी ।
तयोरैक्यं भवेत्तत्त्वमिति वेदविदो विदुः ॥ ४ ॥
तत्त्वतो मन्त्रतो वापि रूपतो गुणतोऽपि वा ।
न पृथग् भावना यस्य स ज्ञेयो भावुकोत्तमः ॥ ५ ॥
अेवमेव मया पृष्ठो वशिष्ठो मांसमादिशत् ।
यथा तम्पृच्छतः प्राड तत्समासेन मे शृणु ॥ ६ ॥
रामान्न मैथिली भिन्ना मैथिल्यानरधूत्तमः ।
द्वयोरैक्यं विजानीयात्तद्गतो नैवद्विपतः ॥ ७ ॥
द्वयोरैक्यं द्विधाद्वयं तत्त्वतो नित्यमेकता ।
राममन्त्रे स्थिता सीता सीता मन्त्रे रधूत्तमः ॥ ८ ॥
यतो वर्णात्मको रामः सीता मात्रात्मिका स्थिता (भवेत्) ।
यद्वा शब्दात्मकोरामः सीता शब्दार्थद्विपिणी ॥ ९ ॥
यद्वा वर्णोभवेत्सीता रामः शब्दार्थद्विपवान् ।

अवेमेव विधानेन यथा सूर्ये प्रभास्थिता ॥ १० ॥
 रत्ने मौल्यं नृपेकीर्तिस्तथारामेस्थितातु सा ।
 जानक्यां राघवोध्येव मद्भैषेन सदास्थितः ॥ ११ ॥
 राममैक्यं द्वयोरेव वेदज्ञैः परिनिष्ठितम् ।
 यथायोध्यापुरी नित्या मिथिलापि तथास्मृता ॥ १२ ॥
 सर्व्वैश्वर्य्यं गुणैर्व्वापि नायोध्यातः पृथग्मता ।
 अयोध्यका यथा नित्या सर्व्वमङ्गलरूपिणी ॥ १३ ॥
 तथैव मैथिलाः सर्व्वे सर्व्वमङ्गल विग्रहाः ।
 नित्यभूताः सदाशुद्धाः पुनरावृत्ति वर्जिताः ॥ १४ ॥
 नित्यानन्द रसास्वाद रूपिणो रामपार्शदाः ।
 श्रीरामाराधकानाञ्च निरासार्थम्विशेषतः ॥ १५ ॥
 मिथिला सर्वथा शक्त्या यथायोध्या तथाहिसा ।
 निष्कामानां सकामानां ज्ञानानां ज्ञान शालिनाम् ॥ १६ ॥
 कथञ्चित्तत्र येद्वास उद्धाराय भवेदलम् ।
 तत्र यात्रा मडापुण्या सर्व्वकाम समृद्धिनी ॥ १७ ॥
 अवेवं रडस्थं तत्वस्थ वर्णयन्ति मनीषिणः ।
 द्वयोर्त्रामि द्वयोर्द्धामि द्वयोस्तत्त्वं द्वयोर्प्रतम् ॥ १८ ॥
 द्वयोराराधनानाञ्च द्वयोः प्रीतिकरंसमम् ।
 एतियेषान्नयेद्भावस्ते नराः पापभाग्निः ॥ १९ ॥
 संसारेषु निमज्जन्ते स्वकर्मपरिवञ्चिताः ।
 वशिष्ठेन समाप्याता त्वत्प्रीत्या वर्णिताम्भया ॥ २० ॥
 सिद्धान्त वीजमपरं शृणुष्वैकमना मुने ।
 सर्व्वार्धारं जगन्मूलं सर्व्वकारण कारणम् ॥ २१ ॥
 वेद वेदान्त सिद्धान्तं यत्तत्प्राणव रूपकम् ।
 अनादिमध्य निधनं व्ययदृश्य गुणैः परम् ॥ २२ ॥
 वडिन्तश्च निःस्यूत मवात्मनसगोचरम् ।
 अनादिमध्य निधनं व्ययदृश्यगुणैः परम् ॥ २३ ॥

निष्कलं निष्प्रतिद्वन्द्वं निर्विकारं निरञ्जनम् ।
सत्तामात्रं परमब्रह्म सदसत्परमेव यत् ॥ २४ ॥

विधावन्तो महात्मानः स्वस्वतर्कानुसारतः ।
निरुपयन्ति यत्किञ्चित् स्वस्व ग्रन्थेषु तान्त्रिकम् ॥ २५ ॥

तद्व्यापकस्यरूपस्य निर्गुणस्थपरात्मनः ।
प्रभावात्कारणराम धतिनारद सम्मते ॥ २६ ॥

तच्छक्तिर्जनकीरुपा तेनाभिन्ना मडामुने ।
सूक्ष्ममज्ञान सर्वस्व मितिज्ञात्वाविमुच्यते ॥ २७ ॥

ज्ञानस्यैषापराकाष्ठा सर्व्वभावज्ञा सम्मतिः ।
सामानिरत्रग्रन्थानां वाच्यवाचक सम्पदाम् ॥ २८ ॥

अेतावद्देद सर्व्वस्वमेषावै ब्रह्म सम्मतिः ।
यदनेन प्रकारेण सीतारामौलृष्टिन्यसेत् ॥ २९ ॥

सीतारामौ स्वयं धर्मा सीतारामौ स्वयम्प्रभुः ।
सीतारामौ जगद्बीजं सीतारामौ स्वयञ्जगत् ॥ ३० ॥

सर्वेषां साधकानाञ्च यदर्थम्वै परिश्रमः ।
लक्षणैर्वैलुमिर्लक्ष्यौ सीतारामौगतिः सताम् ॥ ३१ ॥

ज्ञानस्यैषा पराकाष्ठा विज्ञानस्याश्रयः परः ।
विज्ञायैता प्रयत्नेन कृतकृत्यो भवेन्नरः ॥ ३२ ॥

-धति श्रीभृङ्गिषुपुराणे मिथिलामाहात्म्ये त्रयोदशोऽध्यायः ।

१४

मैत्रेय उवाच -
अेतद्रूपस्यमतुलं विज्ञानं जनकीपतेः ।
पुनर्विस्तरतः किञ्चिच्छीतुमिच्छामितत्पतः ॥ ३३ ॥

स्वरूपनामय व्यक्तं चरित्रञ्चापि विश्रुतम् ।
केषाञ्चिदपि लोकेस्मिन् केषुशङ्कानविद्यते ॥ ३४ ॥

परन्त्वयोध्ययातुल्या मिथिलावर्णितात्वया ।
तस्या विस्तार व्यायाम स्वरूपाणि वदस्वमे ॥ ३५ ॥

તસ્યાં યાત્રાં કથજ્ઞાલે કાર્ય્યાં સર્વૈર્મુમુક્ષુભિઃ ।

કેદેવાસ્તત્ર વૈસન્તિ, તેષાં નામાનિમેવદ ॥ ૩૬ ॥

પરાશર ઉવાચ -

ગડ્ગા હિમવતોર્મધ્યે નદીપચ્ચદશાન્તરે ।

તૈરભુક્તિરિતિખ્યાતો દેશઃ પરમપાવનઃ ॥ ૩૭ ॥

કૌશિકી કમલાચૈવ તથાવિણ્વતીમતા ।

યમુનાચેતિ વિખ્યાતા ભૂયસી ગૈરિકાતથા ॥ ૩૮ ॥

જલાધિકાદ્વાગમતી તથાવ્યાઘ્રમતીમતા ।

વિરજા ગણ્ડલાચૈવ તથૈવેક્ષવાવતીતિ ચ ॥ ૩૯ ॥

લક્ષ્મણા વાગ્મતી ખ્યાતા ગણ્ડકીતિ તતઃપરા ।

ઇતિપૂર્વકમાત્પ્રોક્તં નદીનામાનિ દર્શયન્ ॥ ૪૦ ॥

અકુક્ષિર્વર્તિનીચૈવ જડ્ઘા જીવાપિકાતથા ।

ઇત્યાદ્યા બહવસ્સન્તિ નદોહિમવદ્દુભવાઃ ॥ ૪૧ ॥

કૌશિકીન્તુ સમારભ્ય ગણ્ડકીમધિગમ્યવૈ ।

યોજનાનિ ચતુર્વિંશ વ્યાયામઃ પરિકીર્તિતઃ ॥ ૪૨ ॥

ગડ્ગા પ્રવાહમારભ્ય યાવદ્દૈમવતમ્વનમ્ ।

વિસ્તારઃ ષોડ્શપ્રોક્તો દેશસ્ય કુલનન્દન ॥ ૪૩ ॥

મિથિલા નામનગરી, તત્રાસ્તેલોક વિશ્રુતા ।

પચ્ચભિઃ કારણૈઃ પુણ્યા, યાવિખ્યાતા જગત્રયે ॥ ૪૪ ॥

નિમિત્રામ મહારાજ, ઇક્ષ્વાકો મુનયોનૃપઃ ।

તેનતમં તપોઘોરં યેનખ્યાતન્તપોવનમ્ ॥ ૪૫ ॥

સુવર્ણમણિરૂપત્વાત્પૂર્વસ્મિન્હિ તપોવને ।

સુવર્ણકાનનન્નામ, તેનખ્યાતિ પથડ્ગતમ્ ॥ ૪૬ ॥

પુનસ્તથૈવનગરી નિર્મિતા મિથિલામુને ।

તત્રજાતો મિથિત્રામ તેનસા મિથિલાભવેત્ ॥ ૪૭ ॥

દેવરાત તપોભૂમિઃ શિવતુષ્ટિકરીમતા ।

યત્ર પ્રાસં ધનૂરત્વં તેન યા સામ્મવીવભૌ ॥ ૪૮ ॥

પુનઃ સીરધ્વજો રાજા સ્વર્ણલાડ્ગલ પદ્ધતૌ ।

प्राप्तवां स्तनयायत्र तेनसार्थकश्चिन्ता ॥ ४८ ॥

धनुर्व्यां कृतम्पूर्वं पुत्रार्थं यत्स्वयम्बरे ।

वित्रोष्टितं धनुर्व्यत्र रामेणाद्भुतकर्मणा ॥ ५० ॥

अेतदर्थम्विशेषेण अजम्बुद्रादि देवताः ।

समर्थयन्ति यत्नेन, निवसन्ति तरन्ति य ॥ ५१ ॥

मिथिला तैरभुक्तिश्च वैदेडी निमिकाननम् ।

ज्ञानक्षेत्रं कृपापीठं स्वर्णलाङ्गल पद्भुतिः ॥ ५२ ॥

जानकीजन्मभूमिश्च, निरपेक्षा विकल्मषाः ।

रामानन्दकरीविश्व, भाविनी नित्यमङ्गला ॥ ५३ ॥

एतिद्वादश नामानि यः पठेच्छृणुयादपि ।

सप्राप्तुयाद्वाधवश्रेष्ठम्भुक्तिम्भुक्तिञ्च विन्दति ॥ ५४ ॥

प्रयागादीनि तीर्थानि सन्ति लोकेषु पुण्यदा ।

परन्तु रामप्राप्त्यर्थं तेषांशक्तिर्न विद्यते ॥ ५५ ॥

एयं सर्व्व प्रकारेण रामतुष्टिकरी ध्रुवम् ।

यथा साकेत नगरी जगतः कारणं स्फुटम् ॥ ५६ ॥

तथैवानन्द सर्व्वस्व कारणन्नगरीत्वियम् ।

महर्षयो मडाभागास्त्यक्त्वा सर्व्व परिग्रहम् ॥ ५७ ॥

निवसन्ति प्रयत्नेन रामाराधन उतवे ।

विश्वामित्रस्तु पूर्व्वस्थान्दिशिवासं प्रकल्पयेत् ॥ ५८ ॥

विभातुके मडायोगी दक्षिणे निवसत्यसौ ।

गौतमस्याश्रमं पुण्यं याम्य पश्चिमडोणके ॥ ५९ ॥

निवसन्त्युष्टजं कृत्वा वाल्मीकिस्तत्र पश्चिमे ।

उत्तरे याज्ञवल्क्यस्तु निवासे मितरस्सदा ॥ ६० ॥

अेवमेव प्रकारेण वसन्त्यन्य महर्षयः ।

सनदी मातृकोदेशः दूर्भिक्षाभिर्विवर्जितः ॥ ६१ ॥

धनधान्य समायुक्तो वनागम समन्वितः ।

प्रसस्त नरनारीक आधिव्याधि विवर्जितः ॥ ६२ ॥

सदाभवन् सम्पन्ना नदीतीरेषु संस्थिताः ।
तीरेषु भुक्ति योगेन तैरभुक्तिरितिस्मृता ॥ ६३ ॥
डिभालयस्यवासार्थं मुनिभिः परिरञ्जितः ।
राजानश्च मडाभागा ज्ञानविज्ञान दर्शनाः ॥ ६४ ॥
शुवन्मुक्ता विदेडाश्च, देडवन्तो विकल्मषाः ।
अनुष्ठितारो यज्ञानां ब्राह्मणा पस्विपूजकाः ॥ ६५ ॥
निमिर्वंश्या ऋषिप्राज्ञा अवेन्तत्र मडामुने ।
अन्यत्डियत्र सावित्री गौरीश्रीदेवशक्तयः ॥ ६६ ॥
निवसन्ति प्रयत्नेन सर्वसिद्धि प्रदायिकाः ।
यत्र साक्षात्स्वयं भूमौ सीतासर्व्वेश्वरेश्वरी ॥ ६७ ॥
आविभूर्ता विशेषेण श्रेष्ठा राघववल्लभा ।
सर्व्वे देवा मडाभागा ऋषयो ब्राह्म्य लौकिकाः ॥ ६८ ॥
आराधयन्ति यां यत्नात् स्वेष्टायाश्च प्रकाभ्यया ।
यस्याप्रसादतोन्वयत्र कल्पकोटिशतैरपि ॥ ६९ ॥
नप्रीणाति रघुश्रेष्ठस्तपोयोग समाधिभिः ।
अतस्तीर्थेषु सर्वेषु मिथिला पूजयतेसदा ॥ ७० ॥
मिथिर्येन नमस्यन्ति देशान्तर गताअपि ।
तेषां भुक्तिश्चमुक्तिश्च जायतेनात्र संशयः ॥ ७१ ॥
तस्मात्सर्व प्रयत्नेन रामस्याराधनत्ररः ।
मिथिलायां वसेत्तत्र त्यक्त्वा सर्व परिग्रहम् ॥ ७२ ॥
-एति श्रीभृङ्गिषुपुराणे मिथिलामाडात्म्ये यतुर्दशोऽध्यायः ।

१५

मैत्रेय उवाच -

यानि लिङ्गानि पुण्यानि, यानि वेदोदितानि च ।
तत्र सन्ति मडाभाग तेषान्नामानि मे वद ॥ ७३ ॥

पराशर उवाच -

शिलानाथाभिर्धलिङ्गं तथा वै कपिलेश्वरम् ।

सर्वसिद्धिप्रदं नृणां पूर्वद्वारे प्रतिष्ठितम् ॥ ७४ ॥
 कुपेश्वरं तथात्रेये लिङ्गं सर्वार्थ नाशनम् ।
 याभ्यां सिद्धिप्रदं लिङ्गं कल्याणेश्वर नामकम् ॥ ७५ ॥
 पूर्वसिद्धिप्रदं लिङ्गं वारुणयाञ्च जलेश्वरम् ।
 सौम्ये जलाधिनाथाभ्यं तत्रक्षीरेश्वरम्मतम् ॥ ७६ ॥
 अैशान्यां त्रिजगत्प्यातमन्योवै मिथिलेश्वरम् ।
 भैरवाभ्यो मडादेवो नैऋत्यां ग्रामरक्षकः ॥ ७७ ॥
 अेवमादीनि लिङ्गानि नैऋतः संस्थितानि य ।
 योगनिद्रा मडाभाया तथानगरदेवता ॥ ७८ ॥
 गिरिजाद्या मडाभागा प्याताः परमशक्तयः ।
 वडूनि पुण्य प्यातानि तासां नामानि मे शृणु ॥ ७९ ॥
 पुरन्दरसरः पुण्य ततोदासरथः सरः ।
 भार्गवं मण्डलञ्चाक्षं विङ्ालं रुक्मिणीसरः ॥ ८० ॥
 जनकस्यसरः पुण्यं सुनेत्रायाः सरस्तथा ।
 बलदेव सरस्तद्रत् गोपालश्च सरोवरम् ॥ ८१ ॥
 धनुःक्षेत्रमिति प्यातं पादप्रच्छालनसरः ।
 विशित्राऽधूतपापा य तथायुञ्जुमती तथा ॥ ८२ ॥
 पयस्विनी दुण्डमती विप्याता तिलदीर्घिका ।
 लक्ष्मणाप्या गुणवती तथा विव्ववतीमता ॥ ८३ ॥
 दीर्घिका मडतीपुण्या छष्टदा विघ्नहारिणी ।
 मत्स्योदरी व्याघ्रदरी स्थितिदाञ्छारिणी ॥ ८४ ॥
 गोत्रजा चित्रधाराप्या प्याता पूर्ववतातथा ।
 दुर्गाया चित्रधारीय तथाभाण्डरी शुभा ॥ ८५ ॥
 पुण्या पाकवती प्याता तथा नगरदेविका ।
 सनकादिसरः पुण्यो तरणाम्भन्मथः सरः ॥ ८६ ॥
 मन्थानं कौशलं यकं लोमशं रामसागरम् ।
 सप्तवेधाभिधं तीर्थं ध्रुवं गाडंुरमेव य ॥ ८७ ॥

केदार वह्निकुण्डस्य मध्यमं जानकीसरः ।
 कुम्भादिकं वारुणस्य तथासारस्वतंसरः ॥ ८८ ॥
 यतुर्दीर्घिकमाभ्याता तथाकष्टुदरंसरः ।
 धात्री सरो विषुदरः विष्यातं मुरलीसरः ॥ ८९ ॥
 गङ्गासरसमित्युक्तं अङ्गरागाभिधं सरः ।
 गौतमस्य सरः पुण्यं वशिष्ठस्यसरस्तथा ॥ ९० ॥
 धृत्युक्तंसरसान्नाम कूपनामानिभेषुषु ।
 पुण्यं सैरध्वजकूपं शतानन्दस्य कूपकम् ॥ ९१ ॥
 अकूरकूपमित्युक्तं कूपसैमनकन्तथा ।
 विद्याकूपं ज्ञानकूपं धितिवोकेषु विश्रुतम् ॥ ९२ ॥
 मडाभागवत श्रेष्ठ वर्णिता ये जलाश्रयाः ।
 तेषां स्नानपानेन मडापुण्यं क्लृप्तमवेत् ॥ ९३ ॥
 पुण्यातिरेकतोलभ्या मिथिलाजयतेसताम् ।
 तेषां यात्रामडाभाग तत्रकोणेषु सूरिभिः ॥ ९४ ॥
 छियते परयाभक्त्या पुराणेषु विनिश्चितम् ।
 मण्डलानां परासश्च मिथिलायां प्रशस्यते ॥ ९५ ॥
 येनकेन प्रकारेण गमनं सर्व्व सिद्धिदम् ।
 अेकाडम्भात्र्यडम्वासो मासिकं वार्षिकन्तथा ॥ ९६ ॥
 जन्मावधिफलं पुण्यं संसारेऽज्जितं पुण्यकम् ।
 अष्टनंसर्व्वतीर्थेषु तत्तद्दृश्यैव दैवतम् ॥ ९७ ॥
 स्नानं दानं तपोडोमस्तर्पणं श्राद्धमेव च ।
 द्विजानां भोजनञ्चैव तीर्थसम्पत्ति उतवे ॥ ९८ ॥
 परिक्रमापि त्रिविधा वृद्धतीमध्यमालघु ।
 मार्गशीर्षेऽथवाभाघे इत्युने माघवेपि च ॥ ९९ ॥
 परिक्रमा प्रकर्त्तव्या नदीमारुत्य डौशिकीम् ।
 अल्पमर्थं विधानेन उविष्याशी जितेन्द्रियः ॥ १०० ॥
 शुद्धयन्ति रामडोभूत्वा भक्तवृन्दैः समन्वितः ।
 सिंहेश्चरं शिवत्रत्वा ध्यात्वादेव रघूत्तमम् ॥ १०१ ॥

सङ्कल्पमादितः कृत्वा परितः परिप्रकमेत् ।
कौशिकीसङ्गमेस्नात्वा सङ्गमेजाल्वीतटे ॥ १०२ ॥
शालग्रामीलभेध्यावत्तावद्वै पश्चिमाम्मुषः ।
पुनर्भूमवतम्नासः पुनस्तत्कौशिकीतटे ॥ १०३ ॥
नत्वाकामेश्वरं विङ्गं पुनः सिंहेश्वरम्रजेत् ।
समाप्य नियमन्तत्र पुनरायात्स्वमालयम् ॥ १०४ ॥
मनोवाक्कायजं नित्यं पातकञ्चोपपातकम् ।
सर्वं नश्यत्यथेन सर्वाङ्कामानवाप्नुयात् ॥ १०५ ॥
प्रीयन्ते पितरस्तस्य प्रीयन्तेतस्यदेवताः ।
प्रीयते राघवोरामः स्वशक्त्या सीतयासह ॥ १०६ ॥
अवेण्डि वृद्धतीयात्रा वर्णिता ब्रह्मवादिभिः ।
तत्राशक्योजनः कश्चित् पुरीमात्रं परिभ्रमेत् ॥ १०७ ॥
कल्याणेश्वरमारभ्य निवेशेद्भिरिजालये ।
पुनर्जलेश्वरङ्गत्वा पुनःक्षीरेश्वरं व्रजेत् ॥ १०८ ॥
विश्रम्य य धनुस्थाने पुनः कल्याण पीठके ।
अपरञ्चकलुकी प्रोक्ता मिथिलायाः परिभ्रमा ॥ १०९ ॥
प्रलापमवा विलापमवा मिथ्याभाषणमेव वा ।
असद्भाषणार्थिङ्कं सर्वं वर्जयेत्साधकोत्तमः ॥ ११० ॥
पूर्वोक्त विधिनासम्यक् ब्रह्मचर्यं प्रतेस्थिताः ।
रामेनिष्ठा मनोद्धारं मलमूत्राणिथोत्सृजेत् ॥ १११ ॥
अन्यथायाचरन् मौर्ष्यान्नरः प्राप्नोति किल्बिषम् ।
प्रयातिवाघमाल्लोकान् रामद्वेषी भवेत्तुसः ॥ ११२ ॥
तस्माच्छुद्धं तनुश्शान्तो भजन् राममनन्यधीः ।
परिभ्रान्तेल्लभेद्भक्तिं लोकमुक्तिन्तथापरे ॥ ११३ ॥
मध्यमासा भवेद्यत्रा सर्वाघौघ निवारिणी ।
तत्राप्यशक्तश्चेत्कश्चित् परिभ्रान्तोऽन्तरगृहम् ॥ ११४ ॥
गङ्गासागरमारभ्य स्नानयात्रां समारभेत् ।

धनुःक्षेत्रं पुनःस्नात्वा पुरन्तरसरम्भजेत् ॥ ११५ ॥
 कौशलेयसरोगत्वा स्नात्वावै जनकीकुटे ।
 वह्निङ्कुण्डं समागत्य मध्यमं कुण्डमाव्रजेत् ॥ ११६ ॥
 रत्नसागरमागत्य कौण्डिन्यस्यसरोव्रजेत् ।
 अङ्गरागाभिधं तीर्थं गत्वावैसाधकोत्तमः ॥ ११७ ॥
 पुनर्लक्ष्मणकुण्डे तु गत्वा सागरसङ्गमे ।
 स्नानादिकं विधायेत्यं लोकपूज्योत्तमः ॥ ११८ ॥
 सर्वसिद्धिमवाप्नोति जनः प्रक्षीण कल्मषः ।
 तन्त्रस्नानं मडाभागे प्रायश्चित्तमितः परम् ॥ ११९ ॥
 तत्राप्यंशक्तः कश्चिद्येद् गत्वा धर्मज्य तद्गनम् ।
 सडायम्या यथाशक्तिः कुर्याद्भार्गवार्गशोधनं
 परिष्कमावताम्पुण्यं सोऽप्यवाप्नोत्य संशयः ॥ १२० ॥
 -एति श्रीभृङ्गिषुपुराणे मिथिलामाडात्म्ये पञ्चदशोऽध्यायः ॥

१६

पराशर उवाच -
 कौशलेन्द्रसरः स्नायान्मार्गमासे विशेषतः ।
 मार्गवै मण्डनं तीर्थं पादप्रच्छालनं सरः ॥ १२१ ॥
 रामलक्ष्मणसीतानां सरांसि क्लृप्तानिवै ।
 पौषेऋक्षसरः स्नायात्पूर्णिमायां विशेषतः ॥ १२२ ॥
 पुरन्तर सरोमाघे पञ्चम्यां शोभने शुभः ।
 कृत्वा पुनै पूर्णिमायाञ्च वह्निङ्कुण्डं मडाकूलम् ॥ १२३ ॥
 ज्येष्ठ शुक्ल दशम्यान्तु गङ्गातीर्थं विशिष्यते ।
 आषाढस्यान्तिमे स्नायाद्दीर्घिकायाम्विशेषतः ॥ १२४ ॥
 श्रावणे बलरामस्य तीर्थे पुण्यमथान्तिमे ।
 भाद्र मङ्गलपञ्चम्यां स्नातव्यं भार्गवं सरः ॥ १२५ ॥
 आश्विने मृतकुण्डस्य स्नानं सर्वार्घ नाशनम् ।
 कार्तिके तु यतुर्दृश्यां स्नातव्यावै पयश्चिनीम् ॥ १२६ ॥

अेवं साम्बत्सरी यात्रा कालेकाले मडाङ्गलम् ।
 विशेषेण मडाभाग नवम्यां रामजन्मनि ॥ १२७ ॥
 जनकीजन्मवारेवा विवाडे च तथापि वा ।
 सर्वेषां स्नानदानानि मडापुण्यप्रदङ्गलम् ॥ १२८ ॥
 कौशिकी माधवे स्नायान्माधेवै कमलान्तथा ।
 दुग्धां विव्ववतीम्मार्गे कार्तिके यमुनान्तथा ॥ १२९ ॥
 भूयसीं गैरिकाञ्चैवमाश्रिने ङ्गलदामता ।
 भाद्र जलाधिकापुण्या ज्येष्ठे व्याघ्रवतीतथा ॥ १३० ॥
 विरजा श्रावणे पुण्या मङ्गला ङ्गलुनेतथा ।
 छष्टावती तथापौषे शैत्रेवै लक्ष्मणाशुभा ॥ १३१ ॥
 वाग्मती ङ्गलुनेशस्ता गङ्गिउकी यापि कार्तिकी ।
 मलमासे विशेषेण गैरिका ङ्गलदायिनी ॥ १३२ ॥
 चन्द्रसूर्योपरागेषु सर्वानधः शुभावडा ।
 निष्कामानां विशेषेण नियमोनात्रविद्यते ॥ १३३ ॥
 सरांसि पुष्करिण्यश्च मार्गशीर्षे विशेषतः ।
 शैत्रेवा स्नानतः पुण्या नवम्यां माधवेतथा ॥ १३४ ॥
 विशेषेण मडाभाग स्नातव्यः पञ्चपर्वसु ।
 पुण्यं सर्वेषु योगेषु नात्रकार्यविचारण ॥ १३५ ॥
 नवरात्रद्रयोर्मध्ये पूजनीयाः प्रयत्नतः ।
 सर्व्वगिराधिरासाम्यं ङ्गलुने शाभवेतिथौ ॥ १३६ ॥
 अेवं यात्रा क्रमः प्रोक्तो मिथिलावासिनां मुने ।
 न कालनियमस्तेषां ये प्राप्ता दूरदेशतः ॥ १३७ ॥
 मिथिलावास मासाधज्जुवन्मुक्तो भवेन्नरः ।
 देडान्ते राधवं प्राप्य तद्दृभक्तैः सङ्गमोदते ॥ १३८ ॥
 स्नानन्दानञ्जपोडोमः देवतार्थ्यन वन्दनम् ।
 छष्टगर्तादिकंसर्व्व मिथिलायां मङ्गलम् ॥ १३९ ॥
 विशेषेण प्रतिष्ठायाः ङ्गलवक्तुं न शक्यते ।

निर्माय शौधशिभरं येनसंस्थाप्यतेउरिः ॥ १४० ॥
 समुक्तः सञ्चितैः पापैः प्रारब्धैश्च विशेषतः ।
 श्रुवन्मुक्ततमो भूत्वा उरेस्सायुज्यमाप्नुयात् ॥ १४१ ॥
 योयो यांयां तनूभक्तं तदुद्दिश्य य दैवतम् ।
 संस्थाप्य प्रतिमां पुण्यां देवलोके स गच्छति ॥ १४२ ॥
 सर्वसाधनजातेभ्य प्रतिष्ठातु मडाङ्गला ।
 मिथिलायां विशेषेण सारन्तु नियतंस्मृतम् ॥ १४३ ॥
 -०ति श्रीभृङ्गिषुपुराणे मिथिलामाडात्म्ये षोडशोऽध्यायः ।

१७

मैत्रेय उवाच -
 यशेष मिथिलामध्ये पिनाकः परिदृश्यते ।
 तस्यागमः प्रभावोवा यद्यज्जानासि संशमे ॥ १४४ ॥
 पराशर उवाच -
 सम्यक् पृष्टन्त्वयाब्रह्मन् यदेतच्छाम्भवन्तनुः ।
 तस्यप्रभावो धर्मज्ञैः विज्ञात ब्रह्मलौकिकैः ॥ १४५ ॥
 पुराऽसुराणां क्षेमार्थं त्रिपुरञ्च विनिर्मितम् ।
 यत्रतैर्दानवैर्देवा देवलोके पराजिताः ॥ १४६ ॥
 तदा ब्रह्माज्ञया देवैर्विश्वकर्मा प्रयोदितः ।
 विनिर्माय धनूरत्वं शङ्कराय निवेदितम् ॥ १४७ ॥
 तेनैव धनुषारुद्रो ददात् त्रिपुरंरुषा ।
 पुनः प्रसन्नोभगवान् देवरातस्य भक्तितः ॥ १४८ ॥
 न्यासभूतमिदन्तत्र स्थापितं ऽप्यपरन्धनुः ।
 तदा प्रभूतितद्गणैः पूजितं तद्भरं धनुम् ॥ १४९ ॥
 परम्पराङ्गमप्राप्तं जनकस्यमडात्मनः ।
 तेन सम्पूजितं ब्रह्मन् धनुः सर्वाधनाशनम् ॥ १५० ॥
 तस्यात्मजा समुत्पन्ना जानकी लोकविश्रुता ।
 तस्याः स्वयम्वरे शुक्लं धनुरेतद्विनिश्चितम् ॥ १५१ ॥

कैश्चिन्न यावितन्तस्य स्थानाद्गुरुतरं धनुम् ।
 मडादेव प्रभावाद्य स्वशक्त्या गौरवेण च ॥ १५२ ॥
 कौशिकेन सडायातो रामो दशरथात्मजः ।
 द्दृष्टुश्च पिनाकस्य यज्ञराष्ट्रमुपागमत् ॥ १५३ ॥
 तेन योत्थापितंसज्जं विदुष्टं गुरुसारवत् ।
 मध्येभग्नं धनुर्भीमं तिलोकेषुविश्रुतम् ॥ १५४ ॥
 तदेतच्छाम्भवन्टिव्यं विश्वकर्मा विनिर्मितम् ।
 यथारामेश्वरं लिङ्गं धनुषो दर्शनन्तथा ॥ १५५ ॥
 अतिपातक ज्ञानानां साधनं द्वितयम्मतम् ।
 कलौयेन मडाभाग कृतायात्रा स्वयम्भुने ॥ १५६ ॥
 अथवातं नमस्यन्ति श्रुवन्भुक्त तमोडिसः ।
 परलोक भयाद्भीतास्तं नमस्यन्ति येनराः ॥ १५७ ॥
 तेपिपापैर्विमुच्यन्ते प्रयान्ति शुभगाङ्गतिम् ।
 मनुष्य देवमासाद्ये न रामेश्वरङ्गताः ॥ १५८ ॥
 तोपापिष्ठास्तु लोकेऽस्मिन् देवता कोशमाजनाः ।
 आलश्य दूरदेशस्था येन यान्ति मडामुने ॥ १५९ ॥
 द्रष्टुं वैवालुकालिङ्गं सेतुबन्धशिवस्थितम् ।
 प्रायश्चित्तं भवेत्तेषां धीर पापविशोधनम् ॥ १६० ॥
 मिथिलायां समागम्य येदृष्टुं शाम्भवन्धनुः ।
 पापापनोदनन्तेषां जायते तस्यदर्शनात् ॥ १६१ ॥
 तस्मात्सर्वं प्रयत्नेन धनुर्यात्रां समाचरेत् ।
 येनदृष्टं धनुःपाण्डं सर्वं पापापनोदनम् ॥ १६२ ॥
 श्रीरामकरजस्युष्टं साक्षाद्भुवनपावनम् ।
 प्रत्यक्षं ज्ञापकं श्रेष्ठ धनुर्वीर्यं प्रकाशनम् ॥ १६३ ॥
 आसृष्टि निश्चलन्टिव्यं स्थास्यत्यवनिमण्डले ।
 मडावैष्णवसंस्कारैर्महायज्ञा प्रतादितिः ॥ १६४ ॥
 मडापुण्यातिरेकैश्च धनुषोदर्शनम्भवेत् ।
 अतद्रूपस्यं सर्व्वसर्वं सर्व्वं ब्रह्मर्षिं सङ्गतम् ॥ १६५ ॥

पुराणज्ञैश्च निर्णीतं यद्गामाभिमुष्पो भवेत् ॥ १६६ ॥

-एति श्रीभृङ्गिषुपुराणे मिथिलामाडात्म्ये सप्तदशोऽध्यायः ।

१८

मैत्रेय उवाच -

मिथिला निमिवंश्यानां राजधानीतिमेश्रुतम् ।

साकथम्पुण्यतीर्थेषु गम्यते तद्गदाधुना ॥ १६७ ॥

पराशर उवाच -

उरैराराधनं लोके यत्र यत्र जलेकृतम् ।

तदेवतीर्थं विज्ञेयं दर्शनात्पुण्यदं नृणाम् ॥ १६८ ॥

अथन्तु मिथिलापुण्या स्वयं रामस्वरूपिणी ।

न सापेक्षान्य संस्कारैर्नसापेक्षा सुरालयैः ॥ १६९ ॥

परन्तु मुनिभिः पूर्वैः काञ्चनारण्य वासिभिः ।

उरैराराधनं पुण्यं बहुधातत्रवैकृतम् ॥ १७० ॥

वैवस्वत मनोर्व्यश षक्ष्वाकोस्तनयोनिभिः ।

गौतमयाजकञ्चात्र यज्ञमत्रैव याकरोत् ॥ १७१ ॥

वशिष्ठे नरुषाशमो वशिष्ठञ्चापि सोऽशपत् ॥ १७२ ॥

विदेहत्वन्द्योरासीत् पुराणेषुकथास्फुटा ।

पुनर्निमि शरीरस्य मत्थनं मुनिभिः कृतम् ॥ १७३ ॥

मिथिस्तत्रसमुत्पन्नो मिथिलातेन साभवत् ।

तदाप्रभृति तद्दर्शयै राजधानी निरूपिता ॥ १७४ ॥

राजानः स्वमडाभागा दर्शने गृहमेधिनः ।

परन्तु मुनिभिस्तुल्या तपोयोग समाधिषु ॥ १७५ ॥

निर्वर्त्तपामाधिदैर्भागी पद्मपत्रमिवाभ्रसा ।

ज्ञानविज्ञानसारज्ञा परमानन्दलक्षणा ॥ १७६ ॥

विशेषतो राजरत्नं जनकोनामनामतः ।

जनकी यत्रयोत्पन्ना निमिवंश प्रकाशिनी ॥ १७७ ॥

यस्य भक्तिप्रभावेण रामोदाशरथिः प्रभुः ।

जामातृत्वं समुत्पन्नो कौतुके कृत्तव्यः ॥ १७८ ॥

तस्येय नगरी पुण्या तेनजाता मडाकृत्वा ।

विष्याता जनकीनाम्ना विशेषेणामवन्मुने ॥ १७९ ॥

मैत्रेय उवाच -

कथं सीता समुत्पन्ना तस्यलाङ्गल पद्भृतौ ।

कस्य पुण्यातिरेकेण तदीया तनया भवत् ॥ १८० ॥

पराशर उवाच -

जनकानां कुले ब्रह्मन् मडर्षि समतेजसाम् ।

मर्यादया समापन्नं सर्वलोकेषु विश्रुतम् ॥ १८१ ॥

ज्ञानविज्ञान सम्पन्नं आधिव्याधिविवर्जितम् ।

उर्षरोमा विशेषेण लोकेविष्यात पौरुषः ॥ १८२ ॥

तस्य पुत्रद्वयं यासीज्ज्येष्ठ सीरध्वजोमतः ।

तद्गुणैः समतांभ्यातो द्वितीयस्तु कुशध्वजः ॥ १८३ ॥

सर्वे तद्दशजाः भूपाः प्याता जनक नामतः ।

तेनासौ सर्वलोकेषु विष्यातो जनकाभिधः ॥ १८४ ॥

पितृर्षुपरते राज्ये स्थापितो जनकाभिधः ।

ज्येष्ठः सीरध्वजोराजा ग्रन्थानामा करोमडान् ॥ १८५ ॥

धर्मोण पालयन् राज्यमधर्मात्परिवर्जयन् ।

सशशाम मिथिर्योवै राज्यनिडतकण्टकम् ॥ १८६ ॥

स्वयम्प्रादुरभूद्भ्रमार्द्रत्वं स्वर्णं अनिङ्गिरौ ।

धनधान्यवती स्त्रीता भूमिः कामदुधावभौ ॥ १८७ ॥

ऽज्यते बहुविधैर्यज्ञैः देवता तुष्टिकारकैः ।

ब्राह्मणान्तोषयामास दानसम्मान भक्तिभिः ॥ १८८ ॥

तस्य शासित धर्मोण राज्येनिडतकण्टके ।

अनावृष्टिः समापन्ना यथासम्पीडिताप्रजाः ॥ १८९ ॥

मडर्षिभिः समादिष्ट मार्गोण मिथिलाधिपः ।

माधवे धवलेपक्षे नवम्यां यज्ञमारभेत् ॥ १९० ॥

स्वर्णलाङ्गलमादाय विचकषं मडीतलम् ।
 तत्रपुत्रीसमुत्पन्ना तान्तदागृहमानयत् ॥ १९१ ॥
 जनकीतेनवैनाम्नो विप्याता भुवनत्रये ॥ १९२ ॥
 कदाचिन्नारदो योगी तत्रागत्य मडामुनिः ।
 सीतेतिनाम्नायाभाष्य रडस्यं तदुपादिशत् ॥ १९३ ॥
 नारद उवाच -
 ध्यम्पुत्रीमडाभागा कुलोद्योतकरीति य ।
 सीतेतिनाम्ना विप्याता भविष्यति जगत्रये ॥ १९४ ॥
 अस्याभर्ता प्रभुस्साक्षात्परमात्मा भविष्यति ॥ १९५ ॥
 अेतदर्थं डिभवता कर्त्तव्यं यत्नमुत्तमम् ।
 स्वयम्बरे प्रकर्त्तव्यं धनुस्तथापनम्पणम् ॥ १९६ ॥
 नान्यश्चालयितायापं प्रभोश्चपुरुषादृते ।
 तस्यसम्बन्धतोराजन् ! सर्वान् कामानवाप्स्यसि ॥ १९७ ॥
 ध्यन्तु तुलयाराजन् यतुर्वर्ग प्रदायिनी ।
 आपन्नानां प्रयत्नानां सर्वान्पद्भिनिवारिणी ॥ १९८ ॥
 धन्योसि कृतकृत्योसि लोकवन्द्योसि भूपते ।
 यत्त्वया तनयालब्धा स्त्री, श्री, कीर्त्यादिवन्दिता ॥ १९९ ॥
 ध्युपादिश्य राजेन्द्र ब्रह्मलोकं जगामसः ।
 त्वत्प्रीत्या वर्णितं सर्वं रडस्यं मिथिलोद्भवम् ॥ २०० ॥
 अेतस्यभावयेन्नित्यं श्रुत्वावै दुद्विधारयेत् ।
 तस्य तुष्टा भवेत्सीता साक्षाद्राघववल्लभा ॥ २०२ ॥
 -इति श्रीभृङ्गिषुपुराणे मिथिलामाडात्म्ये अष्टादशाध्यायः ।

१९

मैत्रेय उवाच-
 विचित्रमिडमाप्यातं वर्णितं भवतामुने ! ।
 वैशाप्ते जनकीजाता प्रतं तत्र कथं भवेत् ॥ २०२ ॥
 निर्णयस्तस्य कालस्य विधिश्चापिभुनीश्वरैः ।

यथाविनिर्णितः शास्त्रे सिद्धान्तं तस्यशंसमे ॥ २०३ ॥

पराशर उवाच-

वैशाखस्य सितेपक्षे नवमी मघसंयुता ।

सैवमध्याह्नयोगेन शस्यते व्रतकर्म्मणि ॥ २०४ ॥

विविधापि तिथिर्ग्राह्या नवमीशब्दसङ्ग्राहात् ।

तिथिक्षये तिथेर्वृद्धौ तिथेर्विद्धेयवामुने ॥ २०५ ॥

मध्याह्न्यापिनीग्राह्या कर्मकालस्तुशस्यते ।

परवशस्यतेतद्वै मध्याह्नेयेद्दिनद्वये ॥ २०६ ॥

दिनद्वयेपितद्व्यामौ तदासा गृह्यतेपरा ।

दशम्यां पारणंशस्तं दशमीं नैवलङ्घयेत् ॥ २०७ ॥

उपवास कमोराम नवम्यांछि यदाचरेत् ।

पुण्यश्रीसु गृहस्थश्च श्रद्धावांश्च द्विजालये ॥ २०८ ॥

निर्माय मण्डपश्रेष्ठे तत्र पूजनमाचरेत् ।

सौवर्णां राजतीञ्चापि प्रतिमां कारयेन्नवीम् ॥ २०९ ॥

पलैः षोडशभिः कार्या दशपञ्चभिरेववा ।

तावद्भिः कर्षपैर्वापि तावन्माषैरथापिवा ॥ २१० ॥

वित्तसाहयन्नकुर्वीत सर्व्वधर्म्म क्रियादिषु ।

ज्ञानमुद्राधरे ज्ञानं वीरासन समाश्रितम् ॥ २११ ॥

दिव्यसिंहासनासीनं न्यसेदष्ट दलाश्रये ।

श्रीराम वामभागस्थां सीतां सर्व्वाङ्गशोभनाम् ॥ २१२ ॥

नीलपद्मधरान्देवीं कारयेत्साधकोत्तमः ।

लक्ष्मणं पश्चिमे भागे धृतच्छत्रं सयामरम् ॥ २१३ ॥

पार्श्वे भरत शत्रुघ्नौ तालवृन्त करावुभौ ।

आञ्जनेयं तथायात्रे शेषवै प्रतिमाङ्कमः ॥ २१४ ॥

पूजास्याद्वैषणवे पीठे वेदिकोपरि संस्थिते ।

प्राणप्रतिष्ठा मन्त्रैश्चन्यसेत्प्राणान् प्रयत्नतः ॥ २१५ ॥

संस्कारान् विधिवत्कृत्वा देवमावाह्य पूजयेत् ।

आसनं स्वागतं पाद्यं अर्घ्यमायमनीयकम् ॥ २१६ ॥

गन्धपुष्पन्तथादीपैः धूपनैवेद्यमेव च ।
 ताम्बूलञ्चेतिरामस्य सीतायाश्चापिपूजनम् ॥ २१७ ॥
 यज्ञसूत्रोपयारेतु सीतायैभूषणञ्चसेत् ।
 सख्यत्रं यामरन्दत्वा लक्ष्मणाम्पूजयेत्ततः ॥ २१८ ॥
 गन्धपुष्पं तथाधूपं दीपनैवेद्यमेव च ।
 पञ्चाङ्गमेतत्सर्वेषां पूजायाश्चेषवैकमः ॥ २१९ ॥
 पूजा पुरुष सूक्तैश्च राघवस्यप्रशस्यते ।
 श्रीसूक्तैर्जानकीपूजा कार्या सा साधकोत्तमेः ॥ २२० ॥
 अन्येषां नाममात्रेण यतुर्थ्यन्तेनपूजयेत् ।
 अथवा ब्रह्मगायत्र्या सर्वपूजन सिद्ध्ये ॥ २२१ ॥
 अेवं लोमोऽपि कर्त्तव्यः तर्षणस्यैषवैकमः ।
 पुनः शङ्खजलं ग्राह्यं अर्घन्दत्वा विचक्षणैः ॥ २२२ ॥
 रामभद्र मडाभाग रघुवीरनृपोत्तमः ।
 गृडाणार्धं मयादत्तं कृपया रघुनन्दन ॥ २२३ ॥
 उत्पन्नासि मडाभागे स्वर्णलाङ्गलपद्मतौ ।
 गृडाणार्धं मयादत्तं कृपया मिथिलेशजे ॥ २२४ ॥
 मिथिलाधीश्वरं पार्श्वे जनकं तत्र पूजयेत् ।
 पञ्चाङ्ग पूजनं कृत्वा अर्घ्यन्तस्मैनिवेद्येत् ॥ २२५ ॥
 विदेहाधिपराजेत्र मिथिलेश कृपानिधे ।
 गृडाणार्धं मयादत्तं सर्वसिद्धिं प्रयच्छ मे ॥ २२६ ॥
 नर्त्तनं गीतवाद्यादि कृत्वा च दिवसत्रयेत् ।
 रात्रावपिमडापूजा कृत्वाजगराण्यरेत् ॥ २२७ ॥
 पारणाडेरिजायाथ भोजयित्वातुभक्तिभिः ।
 शुभये देवभक्ताय प्रतिमान्तात्रिवेद्येत् ॥ २२८ ॥
 अथवा यद्विद्येद्भक्तिः पूजायां नैष्ठिकीभवेत् ।
 तदातां स्वगृहस्थाप्यं पूजयेत्प्रत्यहं सुधीः ॥ २२९ ॥
 आचार्याय प्रदातव्या दक्षिणाङ्गुल्यनं भुवम् ।

गां सवत्सान्नवंवस्त्रं रत्नन्यान्यं गृह्णादिकम् ॥ २३० ॥

अथवा शक्तितोदयं यथातुष्येद्विजोत्तमः ।

भूयसीं दक्षिणाञ्छात् स्वस्तिवाचनपूर्वकम् ॥ २३१ ॥

अथमारामितोरागः सीतया सडभक्तिः ।

ददातिपरमान् कामान् सुराणामपिदुर्लभम् ॥ २३२ ॥

नानेन सदृशम्पुण्यं नानेन सदृशंभ्रतम् ।

रामतोजायते धर्म्मं नानेनसदृशङ्कवथित् ॥ २३३ ॥

सुरापी ब्रह्मास्तेयी गुरुपत्नी प्रघर्षकः ।

शुद्धतामाप्नुयुस्सर्वे प्रयान्ति परमाङ्गतिम् ॥ २३४ ॥

-इति श्रीभृङ्क्षुपुराणे मिथिलामाहात्म्ये ऐकोनविंशोऽध्यायः ।

२०

मैत्रेय उवाच-

मिथिलाधिपतेर्व्यश्म दुर्गाणि परिभास्तथा ।

अन्तःपुराणि सर्वाणि यथाकाराणिवर्णय ॥ २३५ ॥

पराशर उवाच-

दुर्गाञ्जनकरायस्य परिभा त्रितयान्विता ।

नेकशाल समुत्सौधं दुर्गा कुट्टिमसंयुतम् ॥ २३६ ॥

वणिजामापणैर्युक्तं वीरावासविराजितम् ।

निमिंश प्रसूतानां गृह्णन् सुशोभितम् ॥ २३७ ॥

तन्मध्ये राजराजस्य स्फुटिकं मन्दिरेवरम् ।

वामेत्वंशे ध्वजावासं गृह्णन्तैः समन्वितम् ॥ २३८ ॥

राजराज गृहोपान्ते गजाश्च भवनानि च ।

गोपुरं प्राग्भवद्द्वारं तदन्तर्वर्तिनीसभा ॥ २३९ ॥

अैशान्यां राजते ब्रह्मन् मडारत्नौघसङ्कुलम् ।

वायव्येतुगृह्णन्तं नैऋत्येकोश सञ्चयम् ॥ २४० ॥

पूर्वं रङ्गावलीभिवेद्यादिति वै मन्दिरकम् ।

मध्येराजालयंश्रेष्ठं तन्मध्ये स्वर्णमण्डपम् ॥ २४१ ॥

सुवर्णं मण्डपं दृष्ट्वा सर्वङ्गालेषु मानवः ।
सायुज्यं कृत्वामाप्नोति रामसान्निध्यमेव च ॥ २४२ ॥
महापातकिनो लोके पापिष्ठा ये नराधमाः ।
पशवः पक्षिणः प्रेता येवा ते पापयो नयः ॥ २४३ ॥
कथञ्चित्तत्र ये ज्जतास्तेऽपियान्ति परराङ्गतिम् ।
किम्पुनर्यान्ति ये भक्त्या जनन्तु तत्कलम्पुने ॥ २४४ ॥
अेवमेव विधानेन राजते राजमन्दिरम् ।
राजालये वशिष्ठस्य अेशान्यां कल्पपादपम् ॥ २४५ ॥
अेवमादि प्रकारेण दिव्यसम्पत्तिशोभितम् ।
दुर्गा दुर्गतमं दिव्यं विख्यातं भुवनत्रये ॥ २४६ ॥
समारभ्य महाभाग पूर्वं हरिहरालये ।
तथा मैत्रेय निर्दिष्टं पश्चिमेवाजलेक्ष्मणम् ॥ २४७ ॥
गिरिजालयमारभ्य यावद्भै धनुषस्थितम् ।
एति दुर्गस्थमर्थ्यादा मिथिला सा महापुरी ॥ २४८ ॥
तत्प्रान्तं वाटिकाभिश्च विविधैश्च जलाशयैः ।
शोभते तीरभुक्तिश्च धनधान्य समाकुला ॥ २४९ ॥
उत्तरे काञ्चनाखण्डं मङ्गलैर्गणैश्च शोभितम् ।
भृङ्गपुष्पं कृत्वोपेतन्द्रितीयमिव नन्दनम् ॥ २५० ॥
सरोजं वनमाख्यातं सन्तानं वनमेव च ।
मन्दारवनमित्येव सर्व्वतः पुष्पितद्रुमम् ॥ २५१ ॥
यम्पकारणमाख्यातं केलिकौतुकं काननम् ।
कुमुदं सुभद्रभ्रोजं वसन्तारण्यमेव च ॥ २५२ ॥
स्कृष्टिकं प्रतिमञ्चैव तथानन्दविवर्द्धनम् ।
शृङ्गारं काननञ्चैव उपमानं तिरस्कृतम् ॥ २५३ ॥
सुगन्धिरससम्पन्नं सुगन्धिकुसुमाकरम् ।
कन्दरं कान्तिकल्लोलं लवङ्गवनमेव च ॥ २५४ ॥
केतकी वनमित्येव काञ्चनाखण्डं मध्यमम् ।
तत्प्रान्ते गिरयः पञ्च तेषां नामानिमेशं लु ॥ २५५ ॥

कुलाद्रिः पश्चिमेभ्यातः स्वर्णाद्रिस्तु तथोत्तरे ।
 कौतुकाद्रिस्तथावामे पूर्वं भागे मधुश्रवः ॥ २५६ ॥
 सञ्जुवन गिरिर्मध्ये भ्यातो लोकरथेमुने ।
 दुर्गस्य पश्चिमे भागे योजनत्रितयाभिधम् ॥ २५७ ॥
 यज्ञस्थलं नरेन्द्रस्य यत्रलाङ्गलपद्गतौ ।
 समुत्पन्नामडाभागा सीताराघववल्लभा ॥ २५८ ॥
 तद्विशेषकृलं लोके सर्व्वकामप्रदायिकाम् ।
 मिथिला सर्व्वतः पुण्या सर्वाकारेण शोभिता ॥ २५९ ॥
 तस्यां निवासिनां पुण्यं मयावक्तुं न शक्यते ।
 सद्यो विनाशयेत्पापं मिथिलेतिप्रकीर्तनात् ॥ २६० ॥
 धन्यास्ते ये प्रयत्नेन निवसन्ति मडामुने ।
 विद्यरेन्मिथिलामध्ये ग्रामेग्रामे विद्यक्षाणः ॥ २६१ ॥
 सभाएडानां विधिरियं वीतरागवतामपि ।
 कपिलेश्वरमारभ्य हरिणाक्षीञ्च पावनीम् ॥ २६२ ॥
 पिष्पलीवनमागत्य पुनः पुष्पडरं व्रजेत् ।
 रुपस्थानं पुनर्गत्वा वार्णस्थानं ततोव्रजेत् ॥ २६३ ॥
 विलावतीं हरित्वेकीं गच्छेत्सूपेश्वरम्पुनः ।
 मिथिलेशपुरं गत्वा वनमामद्रमालयम् ॥ २६४ ॥
 पुनः सिंहेश्वरङ्गत्वा तारवल्लीसपिष्पलीम् ।
 सिंङोलकामथोगत्वा पुनश्चत्रपनायनम् ॥ २६५ ॥
 सिन्दूरेश्वरङ्गत्वा ततो राजालयं व्रजेत् ।
 सृपेवीं समुपागम्य गच्छेद्विषडरं ततः ॥ २६६ ॥
 मङ्गलां मङ्गलवतीं विरजां पाप हरिणीम् ।
 वलवर्द्धकभाविन्यां जाम्वतीं शुव पुत्रिकाम् ॥ २६७ ॥
 अेवैमिथिलोपान्ते वसन् ग्रामेष्वनन्यधीः ।
 नयेत्कालं कृपापात्रं विचरन्साधकोत्तमः ॥ २६८ ॥
 सम्पन्नानां विधिरियं मुनीनां वीतरागिणाम् ।

निवसेदुरजं कृत्वा वाणप्रस्थोऽथवाक्यचित् ॥ २६८ ॥

-०ति श्रीभृङ्गिषुपुराणो मिथिलामाडात्म्ये विंशोऽध्यायः ।

२९

पराशर उवाच-

०दं समासतः प्रोक्तं तव प्रीत्या मयाधुना ।

माडात्म्यं मिथिलायाश्च कोपिवक्तुं न शक्यते ॥ २७० ॥

रामतुष्टिकरांलोके सर्व्वकामसमृद्धिनीम् ।

मिथिला सर्व्वतः पुण्या सुराणामपि दुर्लभम् ॥ २७१ ॥

प्रयागे बहुवर्षाणि काश्यांवा बहुवर्षिकम् ।

नैमिषेवा कुरुक्षेत्रे जन्मावधिवसेन्नरः ॥ २७२ ॥

अवन्त्यां विष्णुकाञ्चीञ्च नरनारायणाश्रमे ।

व्यङ्गुटेऽद्रौ मडापीठे गङ्गासागर सङ्गमे ॥ २७३ ॥

मुक्तिक्षेत्रे हरिद्वारे अहमावर्त्तं गयाशिरे ।

आजन्म निवसेधस्तु परिक्रामे भुवन्तथा ॥ २७४ ॥

गवां लक्षप्रदाता य शतप्रामप्रदायकः ।

सुवर्णमेरुदाता य रत्नाकर प्रदायकः ॥ २७५ ॥

याजकः सर्व्वयज्ञानां स्वाध्याय निरतस्तथा ।

कुञ्जाति कुञ्जकर्त्ता य प्राजापत्येनिवर्त्तकः ॥ २७६ ॥

पाराकाटि प्रतैर्युक्तश्चन्द्रायण विवर्त्तकः ।

तिलाशी य तथैवाह पञ्चगव्येन वर्त्तकः ॥ २७७ ॥

पत्राडारी जलाडारी निराडारस्तथैव य ।

दरीशायी गिरौवासी ग्रीष्मेपञ्चाग्नि सेवकः ॥ २७८ ॥

सग्नेवतिलावासी शिशिरे सलिलेशयः ।

उर्ध्वं वाहुर्व्वसंयश्च स्थाणुः कामाकुण्डिस्तथा ॥ २७९ ॥

अहमक्षत्रानुवर्त्ता य तत्वज्ञानैकचिन्तकः ।

यागेष्वभिरतश्चैव देवतार्थन तत्परः ॥ २८० ॥

पुरश्चर्यावतश्चैव उविष्वाशी जितेन्द्रियः ।

निष्पिलैः साधनैः स्वीयैर्व्वडुजन्म समर्ज्जितैः ॥ २८१ ॥

मडापुण्यातिरेकैश्च ? य भारते ।

मिथिलाया निवासस्य नराः संख्यान्तियोग्यताम् ॥ २८२ ॥

य षटं श्रावयेन्नित्यं श्रुत्वानाडुद्विधारयेत् ।

सीतारामौडुद्विन्यस्य नत्वा सम्प्राप्नुयाद्दुधुवम् ॥ २८३ ॥

प्रीयन्ते पितरस्तस्य प्रीयन्ते तस्यदेवताः ।

देवानां मान्यतालब्धा सर्वान् कामानवाप्नुयात् ॥ २८४ ॥

-एति श्रीबृहद्विष्णुपुराणे मिथिलामाहात्म्ये पराशर-मैत्रेयसंवादे

अेकविंशोऽध्याये मिथिलामाहात्म्यं सम्पूर्णम् ।

——
Mithilamahatmyam from Brihadvishnupurana

pdf was typeset on July 4, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

